

هٰن مَالِهَا
جَامَوْتِي:

سار ساروئي

۲ پنهنجي پاران - آڳوڻو

۲۲ ناسر: ستل آئين ۾

۳ گلاب ڪوٺ ٿرندا آهن - اثر
معصوم: اردو ادب

۹ ڪرنل ظاهر جو خط

ترجمو: احمد شورو

۲۰ تعارف: ڪوي

۱۲ انٽرويو: ليليم جيميز خواجہ اسلام

۱۶ ڪهاڻي: ڪرفيو - رحمت الله ساپوئي

۳۵ تاريخ: محمد طور غلام مين وگريز

پبليڪيشن - حيدرآباد

جي پهرين

ساخت - بوند ڪرفيو

• سهڙيندڙ:-

- اش

• پيچي:-

- مانجهي

- احساس جمال

- فهميده حيدر

• سرڪيوليشن:-

- چنيسر خان سولنگي

• ڪئليگرافي هلي آئون:-

محمد علي سهتو

• ڇپيندڙ:-

سهڻي پرنٽرس

الهندو ڪو

حيدرآباد

شاعري

• امير تاپريتم • هوچي منڇ

• اڪبر سومرو • نور محمد سومرو • قاعده نالو

• مانجهي • حسن • ريس • مظهر بخاري

• سارنگ ميهڙ • وسنداس

• رمضان شورو • شيخور سارنگ

• ڪوي تاني ۾

• ڪاش انصاري

ماڻه
ڪي روپيا

ايلسلاوادر جي انقلابي شاعره

سندھيڪار خواجه اسلم

حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجو وطن ڇڏي ڳوٺي ما وڻي. يونيورسٽيءَ ۾ تعليم حاصل ڪر دوران ئي سندس ملاقات ڳوٺي مالا جي

شاعر ۽ انقلابي راول ليوا سان ٿي. اها ملاقات اڳتي هلي شاديءَ جي نتيجي ۾ ظاهر ٿي. سندس سياسي زندگيءَ جي شروعات به

انائين ٿي. هوءَ پاڻ ٻڌائي: ”مان اهو چئي سگهان ٿي ته ڳوٺي مالا ۾ ئي منهنجو سياسي شعور سجاڳ ٿيو ۽ آڌ ڳوٺي مالا جي

ورڪرز پارٽيءَ ۾ شامل ٿيس.“ هوءَ هڪ ايلسلاوادر جي ڪميونسٽ پارٽيءَ ۾ شامل ٿي ۽ هن وقت هوءَ ڪ-پ جي مرڪزي

ڪميٽيءَ جي ميمبر آهي ۽ ميڪسيڪو ۾ پارٽيءَ جي نمائندگي ڪري ٿي. هن جيڪو عرصو ڳوٺي مالا ۾ گذاريو آهي خود ڳوٺي

مالا جي عوام لاءِ به نهايت اهم دور هو. انهيءَ جو ذڪر ڪندي هوءَ ٻڌائي ٿي: ”سنه ۱۹۴۰ع کان سنه ۱۹۵۴ع تائين ۱۲

سال ڳوٺي مالا ۾ پورجوازي جمهوري انقلاب جا سال هئا.“ سندس مڙس A.L.A. هتان ڳوٺي مالا جي ان دور جي صدر

جيڪب آرنيز جي حڪومت جي تختي اونڌي ٿيڻ تائين صدر جو سڪريٽري هو. آرنيز جي حڪومت جي تختي اونڌي ٿيڻ کانپوءِ جيڪب ۽ سندس مڙس کي ڳوٺي مالا مان

بعثت شاعره، ليکڪ جيڪب مائين مظلومن جو ساٿ ڏنو آهي السلاوادر جي هن انقلابي شاعره پنهنجي حياتي پنهنجي وطن جي آزادي ۽ انهن سمورين قومن لاءِ اڀري ڇڏي آهي، جيڪي آزادي ۽ عزت پري معاشري ۾ زندگي گذارڻ لاءِ پاڻ پتوڙي رهيون آهن.

هن هڪ انٽرويو ڏيندي ٻڌايو ته: ”مان پنهنجو پاڻ کي آفاقي عورت تصور ڪندي آهيان. آڌ ميڪسيڪو ۽ ڳوٺي مالا جي عوام سان شديد محبت ڪريان ٿي. مون مختلف ملڪن جو دورو ڪيو آهي، جنهن مان مون اهو ڄاتو آهي ته هر قوم حساس آهي، کيس پنهنجي تاريخ آهي ۽ هر قوم پنهنجي ثقافت ۽ تهذيب سان شديد محبت ڪري ٿي.“

فوجي سپاهي ۽ مزدور طبقي سان واسطو رکندڙ عورت جي سڪيلڌي ۽ اڪيلي اولاد هئڻ ناٺي جيڪب مائين جي سندس ٻن عمر عمر ٻارن کي حاصل نه هو. پنهنجي تعليم جي باري ۾ هوءَ پاڻ ٻڌائي ٿي: ”منهنجي پيءُ جي خواهش هئي ته سڌريل هجان ۽ منهنجن ڪلھن تي رکيل ڪوپڙي ڪجهه غل مند هجي.“

۱۰ سالن جي عمر ۾ جيڪب ڳوٺي مالا جي ”سان ڪارلوس“ يونيورسٽيءَ ۾ تعليم

جلاوطن ٿيڻو پيو.

انهن ڏينهن جو ذڪر ڪندي جيميز
ٻڌائي ٿي: ”جنهن وقت اسان گوئٽي مالا
مان جلاوطن ٿي ميڪسيڪو پهتاسين ته اسان
وت بت تي پائل ڪپڙن کانسواءِ ڪجهه به
نه هو. ٽن سالن جي جدوجهد ۾ اسان ايترا
پئسا گڏ ڪري سگهياسين جو پنهنجي ٽن
ٻارن ۽ ماءُ کي ميڪسيڪو گهرائي سگهون.
منهنجو ننڍو پٽ ٽن مهينن جو هو جڏهن
آءٌ کيس گوئٽي مالا ۾ ڇڏي ميڪسيڪو
آئي هئس.“

انهيءَ جلاوطنيءَ دوران سنه ۱۹۵۶ع ۾
جيميز جو پهريون ڪتاب ”پنهنجي نانءُ
گوئٽي مالا“ ڇپيو. هن ڪتاب ۾ گوئٽي مالا
جي جمهوري حڪومت جي زوال جا سبب
بيان ٿيل آهن.

ايلسلاوڊور جي هن انقلابي شاعره جي باري
۾ جيڪا پهرين ڳالهه نظر اچي ٿي آها آهي
سونهن سان سندس ليکڪاءُ. سندس گهر دنيا
پر جي شين سان سينگاريل آهي، جن ۾ ڪتاب
مجسما ۽ تصويرون وغيره شامل آهن.

جيميز ٻارنهن سالن جي عمر کان شاعري
ڪرڻ شروع ڪئي پر جيئن هوءَ هاڻ ٻڌائي
ٿي: ”مون پنهنجي شروعاتي شاعري لکائي
رکي ۽ يونيورسٽيءَ ۾ پهچڻ تائين آها ڪشي
به نه ڇپايو.“ شاعريءَ بابت پنهنجا تاثر
ٻڌائيندي هن چيو: ”شاعري زندگيءَ جو
نچرو آهي، شاعر حقيقت جو اظهار ڪندو
آهي پر انهن حقيقتن کي هو پنهنجي داخلي
احسان وسيلي شاعريءَ جي روپ ۾ ڇٽيندو
آهي، آءٌ سمجهان ٿي ته شاعر محبت، نفرت،
ڏک، سک، تڪليفن ۽ پڙائڻ... هر جذبي
کي پنهنجو موضوع بنائي سگهي ٿو.“

جيميز پنهنجي زندگيءَ جي تجربن کي

جنهن انداز ۾ شاعريءَ جو موضوع بڻايو آهي،
تنهن جو هڪ مثال سندس نظم ”جبل ۾
بي خوابي“ آهي. هوءَ ٻڌائي ٿي: ”اهو نظم
انهيءَ پيڙا جو اظهار آهي جيڪا مون کي
منهنجي مڙس جي موت کان رڳو ڏهه ڏينهن
پوءِ جبل وڃڻ سان ٿي.“

جيميز ٻڌايو: ”مون تي الزام هنيو ويو
ته آءٌ سياسي طور تي گوئٽي مالا ۽ ايلسلاوڊور
جي حڪومتن جا تختا اونڌا ڪرڻ چاهيان

مون پنهنجي شروعاتي شاعري

لکائي رکي ۽ يونيورسٽيءَ
۾ پهچڻ کان اڳ

ڪٿي به ڇپايو

ٿي، انهيءَ موقعي تي مون، موٽڪان هڃاڪاڇا
ڪندڙن کي چيو ته جيڪڏهن آءٌ سمجهان
ها ته اڪيلي عورت لاءِ گوئٽي مالا ۽ ايلسلاوڊور
جهڙين حڪومتن جا تختا اونڌا ڪرڻ ممڪن
هجي ها ته اهو ڪم آءٌ گهڻو عرصو اڳ ئي
ڪري چڪي هجان ها.“

پنهنجي ديس سان شديد پيار ڪندڙ
ليکڪا جي حيثيت سان جيميز پنهنجي ديس
جي تاريخ ۽ پنهنجي ڏيهه واسين جي جدوجهد
جي باري ۾ گهڻائي ڪتاب لکيا آهن. سندس
هڪ ڪتاب ”ايلسلاوڊور جا سماجي ۽
معاشي مسئلا“ جو ڪو سنه ۱۹۷۰ع ۾ ڪيوبا
مان ڇپيو، هاڻ اڻلپ آهي.

جيميز ويٽنام جي جنگ جي ماهر
تجربيڪر جان مائيلز جي ڳالهه دهرائي ٿي
ته هاڻ ايلسلاوڊور ۾ هڪ ٻي غير مقبول
جنگ ۾ آمريڪا جي ملوث ٿيڻ جو سڻو
سيڪڙو اسڪان آهي. مائيلز چناه ڏهندي

جيئو ته انقلاب جي وهڪري کي روڪڻ لاءِ آمريڪا کي فوج جي ضرورت پوندي پر جيئن ته آمريڪي نوجوان وٽ نام کان پوءِ ڪنهن به بي جنگ ۾ شامل ٿيڻ لاءِ تيار ناهي، تنهن ڪري آمريڪا لاءِ اهو ڪرڻ تمام گهڻو ڏکيو ٿيندو. وٽ نام جو تجربو انتهائي ڊڪڊائڪ هو، انهيءَ جنگ ۾ جيئرو بچندڙن جو هڪ وڏو تعداد سڌائين لاءِ اهاج ۽ ذهني طور تي مفلوج ٿي چڪو آهي. وٽ نام جي جنگ جي هن تجربڪار، چٽا ڏيندي ڇيو ته وٽ نام جي جنگ ۾ حصو وٺندڙ ساڍا ست لک نفسياتي مريض، هڪ لک اهاج ۽ وٽ نام ۾ آمريڪا جي استعمال ڪيل ڪمپائيٽي هٿيارن جي ڪئنسر جا شڪار پنجاهه هزار ماڻهو ڄاڻن ٿا ته ڪنهن اهڙي ملڪ جي خلاف جنگ ۾ شريڪ ٿيڻ جو ڇا مطلب آهي جتان جا ماڻهو پنهنجي ديس جي آزاديءَ لاءِ وڙهي رهيا هجن ۽ ڊاٽ هائوس ٻارن انهيءَ جنگ ۾ مارجي ويندڙن جي

جيئو: ”ايلسوا دور آمريڪي حڪومت عدليءَ جي لحاظ کان تمام گهڻي اهميت جوڳو آهي. ريگن انتظاميه کي ڊپ آهي ته ايلسوا دور جي انقلاب جي ڪاٺي ۽ سان ڪٽي ڪوٽي. الا به جنهن کي آمريڪا لاطيني آمريڪا ۾ پنهنجي لاءِ انعام ٿو سمجهي، هنن مان نه نڪري وڃي. انهيءَ ڪري آمريڪا هائ ڪيوبا ۽ نڪاراگوا کانپوءِ لاطيني آمريڪا جي ٻي ڪنهن ملڪ ۾ انقلاب کي برداشت نٿو ڪري سگهي.“

انهيءَ سوال جي جواب ۾ ته ”ڇا ايلسوا دور جي انقلابي جدوجهد ٻاهرين قوتن جي چرچ تي هلي رهي آهي؟ جيئن ريگن انتظاميه چوي ٿي؟“

جيميز ڊرائيو: ”طبقاتي طور تي ايلسوا دور جي انقلابي جدوجهد جا پنهنجا معاشي ۽ سماجي بنياد آهن. ڪنهن به قوم جي فتح ۽ شڪست جو دارومدار سندس تاريخ جي نازڪ دور ۾

منهنجي پيءُ جي خواهش هئي ته سڌريل طبقاتي ۽ منهنجي ڪلھن تي رکيل لوپڙي ڪجهه عقل مندرجي.

موجود نوس حالتن ۽ عوام جي جدوجهد جي اظهار کي منظم ڪرڻ جي صلاحيتن ۽ بين الاقوامي سطح تي موجود قوتن جي تعلقن تي آهي. جبر، مسلسل ڪوس ۽ پنجاهه سالن کان آرميني حڪومتن جو هٿ، اهي ئي سبب آهن جن امان جي ذبح واهين کي بغاوت ڪرڻ تي مجبور ڪيو آهي. هيءُ ايلسوا دور جي محتاج سراندياريءَ جو گهولائو آهي جيڪو طبقاتي جدوجهد جي سڀ کان مثانهين ڏاڪي تي پهچي چڪو آهي. آمريڪي اڳواڻ پنهنجن سادن ۽ مشاچرن تجزيي ۾ امان جي جدوجهد جي عمل کي سمجهي ٿا سگهن.“ پنهنجن ذبح واهين جي هالوڪي ويڙهه

ساد ۾ لهندڙ ڪوبه يادگار انهيءَ ملڪ ۾ آمريڪا کي فتح سان همڪنار نٿو ڪري سگهي.“

هيءُ بيان اصل ۾ آمريڪي داخلي گهولائي جي عڪاسي ڪرڻ کانپوءِ ريگن انتظاميه جي پاليسين ۽ آمريڪي عوام جي جذبن جي نمائندگي ڪري ٿو.

ايلسوا دور جهڙي ملڪ، جنهن ۾ ڪافي ڪپڙ ۽ ڪمند گانسوا به ڪي به وسيلو ڪونهن، آخرڪار آمريڪا ايتري دلچسپي جو دٻي رهيو آهي؟

انهيءَ سوال جو جواب ڏيندي جيميز

جو ذڪر ڪندي ڄمپنز آزاديءَ جي ويڙهه ۾ عورتن جي ڪردار کي ساراهيندي چيو: ”هن وقت عورتون انقلابي مجاهدن جي حيثيت سان عوامي جدوجهد ۾ سفارتي محاذ تي انقلابي جمهوري محاذ جي قيادت ۾ ڳولن ۽ شهرن ۾ هر سطح تي پاڻي پائوار آهن.“

ڄمپنز ٻڌايو: ”ايلسلاوا دور جي عورتن جي جدوجهد جي تاريخ تمام گهڻي طويل ۽ شاندار آهي. هاڻوڪي نظام ۾ عورتن جي خلاف ست پيد جي باوجود به ايلسلاوا دور جي عورتن مختلف ميدانن ۾ پاڻ ملهائيو آهي.“

۱۹۶۲ع ۾ پنهنجي ڇهه-جل ڪتاب ”ايلسلاوا دور جي عورتن جي حالت“ جو حوالو ڏيندي ڄمپنز آهي واقعا ياد ڪرايو، جڏهن عورتن تمام گهڻي عمت سان حڪومت جو مقابلو ڪيو. اهڙو هڪ واقعو فيبروري ۱۹۲۱ع ۾ پيش آيو. جڏهن گاديءَ واري شهر سان سلاوا دور جي بازارن ۾ ڪم ڪندڙ عورتن بهتر حالتن جي گهر ڪندي مظاهرا ڪيا. انهيءَ موقعي تي جڏهن حڪومت نشدد ڪيو ته عورتن هڪ ويجهي علائقي تي قبضو ڪري ورتو.

۲۵ ڊسمبر ۱۹۲۲ع تي ٻيو واقعو پيش آيو. نيرا ڪپڙا پاتل عورتن نيرا جهنڊا هٿن ۾ کڻي هڪ مظاهرو ڪيو. ان مظاهرو ڪندڙ عورتن تي رياستي ادارن مشين گنن سان فائرنگ ڪئي، جنهن سبب پورو سال سلاوا دور آداس تي ويو. پر آخر انهن عورتن جو خون وهائيندو رهيو جنهن تي انهن احتجاجي عورتن ”فرست انٽنري رجمنٽ“ جو مقابلو ڪيو.

اڄ به عام طور تي ايلسلاوا دور ۾ عورتن جي خاندان جي سربراهه آهي. ملڪ جي ۴۸ ملين آباديءَ مان تقريباً هڪ ملين اڪيلايون مائرون آهن. ڏاڍ جي نظام جي باوجود ايلسلاوا دور

جون عورتون نسبتاً وڌيڪ خودمختيار آهن. ايلسلاوا دور ۾ امريڪي مداخلت جو ذڪر ڪندي ڄمپنز چيو: ”امريڪا هن وقت به مداخلت ڪري رهيو آهي پر هو وڏي پئماني تي مداخلت ڪري جنگ کي اينگهائي عوام جي مصيبتن ۾ اضافو ڪري سگهي ٿو. پر جلدي ياد ڏهر سان فتح عوام جي ٿيندي. انقلابي تبديلين کان سواءِ ملڪي مسئلن جو ڪوبه حل ڪونهي. تاريخ اسان سان گڏ آهي.“

آزاد
نظم

تلل آس ۾
گهٽ کان ٻه ڀيرو،
سنگل ٻڙ هيٺان،
جهنگل ۾، ڦٽو ڪتاب تي،
هاريءَ جو ٻار
مون کي ائين لڳو
جن!

وڙهي رهيو هجي
آزاديءَ لاءِ،
ميدان جنگ ۾.
شڪور
سارنگ

ريل چئري ۽
پتا ڊوڙيا،
پهرين هوريان
۽ ٻيو تيز،
منهنجا پيرا ڊوڙيا،
۽ ٻيو اڳيون ڊوڙيا،
۽ ٻيو ڪوڙها ڊوڙيا

نظم